

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ДНІ НАУКИ

ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2017

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
(25-26 квітня 2017 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 3

Редакційна колегія: **А. Є. Конверський**, д-р філос. наук, проф., акад. НАН України (голова); **С. В. Руденко**, д-р філос. наук, доц. (заст. голови); **Р. Сапенько**, д-р філос. наук, проф. (**Roman Sapeńko**, Dr.hab. Prof., University of Zielona Góra, Poland); **В. А. Бугров**, канд. філос. наук, проф.; **Т. П. Кононеко**, д-р філос. наук, проф.; **І. С. Добронравова**, д-р філос. наук, проф.; **Д. В. Неліпа**, д-р політ. наук, доц.; **М. І. Обушний**, д-р політ. наук, проф.; **С.М. Оксамитна**, д-р соціол. наук, проф.(НАУКМА); **В. І. Панченко**, д-р філос. наук, проф.; **А. О. Приятельчук**, канд. філос. наук, проф.; **М. Ю. Русин**, канд. філос. наук, проф.; **М.Л.Ткачук**, д-р філос. наук, проф. (НАУКМА); **Є. А. Харьковщенко**, д-р філос. наук, проф.; **І. В. Хоменко**, д-р філос. наук, проф.; **В. Ф. Цвих**, д-р політ. наук, проф.; **Л. О. Шашкова**, д-р філос. наук, проф.; **П. П. Шляхтун**, д-р філос. наук, проф.; **Я. А. Соболевський**, канд. філос. наук (відп. секр.); **В. Е. Туренко**, канд. філос. наук.

*Рекомендовано до друку
вченою радою філософського факультету
(протокол № 7 від 27 березня 2017 року)*

"Дні науки філософського факультету – 2017", Міжн. наук. конф. (2017 ; Київ). Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2017", 25-26 квіт. 2017 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2017. – Ч. 3. – 300 с.

Адреса редакційної колегії: 01601, Київ, вул. Володимирська, 60, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет; (38044) 239 31 94

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

© Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
ВПЦ "Київський університет", 2017

свої десять рублів 45000 слів. І поставив суду та присяжним питання, скільки ж коштує слово прокурора.

Витягнувшись, Пассовер крикнув: "Гріш ціна слову прокурора!". Процес був виграний, а Вальяно виправдали [Званцев С. Дело Вальяно: Рассказ // Званцев С. Миллионное наследство: Рассказы о Таганроге. – Ростов-н /Д.: Кн. изд-во, 1965. – с.29 – 46.]

Таким чином, Пассовер використав вищенаведені логічні прийоми, зокрема, "бумеранг", тим самим звернув тезу прокурора про його високий гонорар проти самого прокурора, а також "підміну репліки", чим підсилив власну аргументацію, здійснив додатковий психологічний вплив на суддю та присяжних. Отже, за влучним висловом О. Хакслі: "у правильних умовах практично кого завгодно можна переконати у чому завгодно", для того, щоб досягти успіху в юридичній діяльності, достатньо створити "правильні умови", що і зробив Пассовер за допомогою простих логічних прийомів.

*Н. П. Козаченко, канд. філос. наук, КДПУ Кривий Ріг
N.P.Kozachenko@gmail.com*

ЕПІСТЕМІЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА ЕПІСТЕМІЧНИЙ РЕЗЕРВ

Для моделювання епістемічного стану суб'єкта не достатньо сформувати множину всіх його переконань щодо світу (belief set), потрібно також описати настанови, згідно яких суб'єкт оперує новою інформацією про світ. Ці настанови фігурують під назвою доксистичних диспозицій і є лише невеликою підмножиною епістемічних зобов'язань, яка визначає тільки способи виконання пізнавальних дій. Загалом, епістемічні зобов'язання включають в себе різноманітні за своєю сутністю та за своїми застосуваннями настанови, які стосуються формального та неформального опису процесу зміни переконань. Вочевидь, у буденному спілкуванні ми часто зустрічаємося з епістемічними настановами, адже, незважаючи на те, що сам по собі раціональний суб'єкт є значною ідеалізацією, навіть у повсякденності важко спілкуватися з людиною, яка не приймає наслідків своїх знань та переконань, стверджує щось і одразу відмовляється від цього, проголошує хибні тези тощо. Відсутність систематизованих епістемічних зобов'язань зводить нанівець будь-яку дискусію, оскільки це фактично означає відсутність і правил міркування, і сфери міркування. Для того, щоб задовольняти критеріям раціональності, епістемічний суб'єкт має слідувати правилам, які допомагають підтримувати його раціональний статус і, з іншого боку, визначають його власний епістемічний стан як більш-менш стійкий. Ці зобов'язання приблизно можна розділити на три групи: **(1) суб'єктивні**, пов'язані з характеристиками носіїв знання чи переконання: зобов'язання стверджувати те, що він знає (або у що вірить), не стверджувати хибу, не стверджувати те, що сам не вірить і те, чого не знає; також, до цієї групи епістемі-

чних зобов'язань можна віднести й чесність суб'єкта та його послідовність у своїх переконаннях; **(2) формально-логічні**, пов'язані з логічними характеристиками епістемічних об'єктів: вимога дедуктивності міркувань, підтримання основних логічних тотожностей, прийняття логічних наслідків сукупності власних знань і переконань; **(3) системні**, пов'язані з підтриманням цілісності множини переконань: необхідність підтримувати несуперечливість власної множини переконань, за потреби критичного її перегляду та оновлення, сюди ж можна віднести вимогу впорядкування множини переконань за рівнем переконаності, їхньої достовірності або цінності. До системних потрібно також віднести і ті зобов'язання, які дають змогу підтримувати свої переконання (у термінах дискусії – це можливість відстоювати свою точку зору), а також ті, які дозволять оформити свою систему переконань після серйозних змін.

Виникає питання: яким чином можна змоделювати ці епістемічні зобов'язання? Можна розглянути принаймні два шляхи. Якщо розглядати епістемічні зобов'язання як дещо відмінне від множини переконань (приблизно так, як комп'ютерна програма відмінна від даних, які вона обробляє), щось на зразок правил виводу, аксіом, загальних принципів, меж концептуальної схеми, граничних умов міркування, периметру дебатів тощо, тоді закономірним способом моделювання буде виокремлення їх в окрему множину з тим, щоб далі певним чином враховувати їх при виконанні пізнавальних операцій.

З іншого боку, епістемічні зобов'язання можна розглядати як переконання, компоненти епістемічного стану суб'єкта, які мають певні особливості. Один з способів реалізації епістемічних зобов'язань, включених як переконання до епістемічного стану, – впорядкування (принаймні часткове) множини переконань згідно певного критерію: правдоподібності, укоріненості, стійкості щодо змін, рівню довіри чи цінності. В такому випадку епістемічні зобов'язання виявляться серед найбільш правдоподібних, укоріненених тощо. Це будуть ті переконання, які найменш піддаються змінам, найбільш стійкі щодо нової інформації. Таким чином, епістемічний стан суб'єкта доцільно реалізувати не просто через множину його переконань (belief set), а за допомогою певної структури (гіпертеорії – множини теорій), що буде містити своїм елементом множину епістемічних зобов'язань, які будуть визначати так званий епістемічний резерв ("fallback"). Резерв – це вихідна епістемічна позиція, за допомогою якої суб'єкт реалізує свою здатність формувати нову множину переконань, особливо у тих випадках, коли нова інформація примушує його відмовитися від поточної системи переконань. Епістемічний резерв – це елемент гіпертеорії (теорія серед теорій), що включає в себе ті переконання ("fall back"), що набувають статусу знання (*Kp*), а переконання, що включаються до множини переконань ("push on") – це пересічні переконання (*Bp*). У такому представленні пізнавальні операції не є операціями, які переводять множину переконань в множину переконань, але гіпертеорію в гіпертеорію [Segerberg K. Irrevocable Belief Revision in

Dynamic Doxastic Logic // Notre Dame Journal of Formal Logic. – Volume 39, Number 3. – 1998. – P. 288].

За рахунок наявності резерву над гіпертеоріями може бути визначена специфічна операція ревізії – *незворотна ревізія* **r* (irrevocable revision), яка означає, що одного разу додане висловлювання *p* вже не може бути видалене. Оскільки резервні переконання мають статус знання, то для них виконується властивість *збереження зобов'язань* (persistence of commitment): $Kp \rightarrow [*q]Kp$. Якщо деяке висловлювання *p* має статус знання Kp , то результатом виконання ревізії за допомогою будь-якого висловлювання (**q*) завжди буде Kp , тобто знання має властивість залишатися знанням. У такому трактуванні епістемічні зобов'язання як знання завжди залишаються компонентами резерву. (Очевидно, що підмножиною будь-якого резерву буде множина логічних тавтологій).

Незворотна ревізія виявляється дуже корисним засобом для реалізації так званих "гіпотетичних міркувань". Епістемічний резерв може розглядатися як альтернативна множина переконань, до якої суб'єкт може повернутися у випадку, коли в нього виникне необхідність відмовитися від свої поточної множини переконань [Lindström S., Rabinowicz W. Epistemic entrenchment with incomparabilities and relational belief revision // The Logic of Theory Change. – Berlin: Springer-Verlag, 1991. – P. 93]. Епістемічний резерв ніяк не впливає на множину поточних переконань суб'єкта, але відіграє важливу роль у випадку, коли суб'єкт змінює актуальну множину переконань. Реалізація незворотної ревізії завжди можлива, навіть якщо її результатом виявляється суперечлива множина переконань. Такий варіант пов'язаний, перш за все, з необхідністю суб'єкта досліджувати логічні наслідки будь-якої гіпотези, не вдаючи при цьому у глобальну суперечність.

Н. А. Колотілова, канд. філос. наук, доц., КНУТШ, Київ

РИТОРИКА, ДІАЛЕКТИКА, ЛОГІКА В КОНЦЕПЦІЇ Л. ВАЛЛА

У сучасній освіті все більше уваги приділяється курсам, спрямованим на формування комунікативних компетентностей, адже для сучасного фахівця в будь-якій царині життєдіяльності вміння спілкуватися має неабияке значення. В історії розвитку людства епоха Відродження якраз і характеризувалась тим, що на перший план було висунуто словесні дисципліни, які є надзвичайно важливими для виховання людини. Після епохи Середньовіччя, коли логіка була систематизована, а риторика поступово втратила свої позиції, гуманісти зміщують акценти. Розглянемо ці зміни на прикладі співвідношення риторики, діалектики, логіки в концепції відомого гуманіста Лоренцо Валла (1407-1457).

Щодо діалектики та логіки, то Л. Валла зазначає їхню спільність навіть у назві, адже обидві дисципліни мають справу з правильними способами міркувань. Специфіка ж виявляється в тому, що діалектика є

ЗМІСТ

Секція 7 "ПРАКТИЧНА ФІЛОСОФІЯ (СОЦІАЛЬНА І ПОЛІТИЧНА ФІЛОСОФІЯ, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА)"

Підсекція "СОЦІАЛЬНА ФІЛОСОФІЯ"

Базуліна Є. Д. ГЕРМЕНЕВТИЧНИЙ АНАЛІЗ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ФЕНОМЕНУ "ЮНАЦТВА"	3
Бакаєв М. Ю. СУБ'ЄКТ ТА УНІВЕРСАЛЬНА ІСТОРІЯ: МІЖ НАТУРАЛІЗМОМ І АНТРОПОЦЕНТРИЗМОМ	5
Батичко А. О. ДО ПИТАННЯ РОЗУМІННЯ МЕДІА (НА ОСНОВІ ВЧЕННЯ Г. М. МАКЛЮЕНА)	7
Білецька Т. В. ОСОБЛИВОСТІ ТА РИЗИКИ ІНДИВІДУАЛІЗОВАНОГО СУСПІЛЬСТВА	9
Будз В. П. ПРИРОДА ЛЮДИНИ ЯК ПІДҐРУНТЯ САМООРГАНІЗАЦІЇ СУСПІЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ	12
Васильєва Л. А. БРЕНД ЯК УНІКАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТ ПУБЛІЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	14
Венцель Н. В. ДО ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКОГО АНАЛІЗУ ЕКОНОМІЧНОЇ ВІДСТАЛОСТІ	16
Доброродний Д. Г. ПРОБЛЕМА ВЗАИМОСВЯЗИ РАЗВИТИЯ ИНФОРМАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ И ОБЩЕСТВА	19
Доній Н. Є. СОЦІАЛЬНА ДЕВІТАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК СТАН СОЦІАЛЬНОГО ПЕРЕПОЧИНКУ	21
Дранник В. А. АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЕТИКИ КЕРІВНИКА	23
Дубняк З. О. ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СПЕЦИФІКИ МОДЕРНОСТІ У СОЦІАЛЬНІЙ ТЕОРІЇ	25

Ильюшенко Н. С. СТАТУС СОЦИОГУМАНИТАРНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ИНФОРМАЦИОННОМ ОБЩЕСТВЕ	26
Каралаш А.-Ю.І. ПОНЯТТЯ САМООРГАНІЗАЦІЇ В СОЦІАЛЬНИХ ТА ГУМАНИТАРНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	29
Квитка Д. С. ТЕХНИКА И ОБЩЕСТВО В ФИЛОСОФИИ ОСВАЛЬДА ШПЕНГЛЕРА.....	31
Кекконен Є. Ю. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СОЦІАЛЬНИХ ТА БІОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ГЕНДЕРНОЇ МЕДИЦИНИ	33
Ковчак В. О. АВАНГАРДНІ СТРАТЕГІЇ КОНСТРУЮВАННЯ ЗНАКУ.....	36
Кожем'якіна О. М. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОЇ РЕАЛЬНОСТІ В ТЕОРІЇ ГЛОКАЛІЗАЦІЇ Р. РОБЕРТСОНА.....	38
Коломонец Е. С. СПЕЦИФИКА ФЕНОМЕНА СОЦІАЛЬНОГО В ЕКЗИСТЕНЦІАЛІЗМЕ ЖАНА-ПОЛЯ САРТРА: ЧЕЛОВЕК КАК ПРОЕКТ БЫТИЯ – АНТРОПОЛОГИЧЕСКИЕ ПРЕДПОСЫЛКИ СОЦИАЛЬНОСТИ	40
Колотило В. В. СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКІ СМИСЛИ ІДЕОЛОГІЧНОГО ДИСКУРСУ.....	42
Кравченко А. Г. СОЦІАЛЬНО – ПСИХОЛОГІЧНА КОМПОНЕНТА КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА.....	44
Кривітченко О. О. ГІПОТЕЗА СЕПІРА-ВОРФА: ЛІНГВІСТИЧНІ РЕЛЯТИВІЗМ І УНІВЕРСАЛІЗМ У КОНТЕКСТІ ЗВ'ЯЗКУ МИСЛЕННЯ ТА МОВИ	46
Левицький В. А. ДО ПИТАННЯ ПРО МОДЕЛЬ ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	49
Лисовець Н. А. ОНТОЛОГІЧНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ ОБМАНУ	51
Лігус М. В. ПОНЯТТЯ ПЕРФОРМАНСУ З ПОЗИЦІЙ СОЦІАЛЬНОЇ ФІЛОСОФІЇ.....	54
Ліпін М. В. "ПРОСТОРОВИЙ ПОВОРОТ" ЯК ВТЕЧА ВІД ЧАСУ	56

Лукашенко М. В. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОСТІ ТА ЗМІНИ ЕТИКИ В ДОБУ МОДЕРНУ	58
Малишена Ю. О. СТАТУС "ГРУПОВОГО (КОЛЕКТИВНОГО) ЗНАННЯ" В СОЦІАЛЬНІЙ ЕПІСТЕМОЛОГІЇ	60
Марченко А. В. EVOLUTION OF AGENCY THEORIES IN ANALYTIC PHILOSOPHY	61
Медвідь Ф. М., Чорний Е. В. МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ ЯК ГОЛОВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА	63
Мельничук В. В. ЕКОФІЛОСОФІЯ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	67
Московская Е. А. МЕТАФОРА: ОСОБЕННОСТИ СОВРЕМЕННЫХ ПОДХОДОВ	69
Мунтян І. В. СПОЖИВАННЯ ЯК СЕМІОТИЧНА СТРАТЕГІЯ ПОНЕВОЛЕННЯ ЛЮДИНИ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ	71
Найдьонов О. Г. УКРАЇНСЬКЕ МЕРЕЖЕВЕ СУСПІЛЬСТВО: ЙОГО КОД, "МОВА" СТОСУНКІВ МІЖ ЛЮДЬМИ	73
Новикова О. В. ФОТОГРАФІЯ В ЕПОХУ ІНФОРМАЦІОННИХ ВОЙН В ОБ'ЄКТИВЕ ФІЛОСОФСЬКОЇ РЕФЛЕКСІЇ	75
Огороднійчук М. В. КОНКУРЕНТОЗДАТНІСТЬ – РЕАЛІЗАЦІЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ЛЮДИНИ В СУСПІЛЬСТВІ	77
Павловський А. С. ПРОБЛЕМА ОСОБИСТОСТІ У СВІТЛІ ПАРАДИГМИ МОДЕРНУ	79
Пешко Б. В. СТАНОВЛЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНО-ПРОСТОРОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ	81
Поліщук О. С., Поліщук О. В. СОЦІАЛЬНІ ІНТЕРНЕТ-МЕРЕЖІ – НОВА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ КОЛЕКТИВНОЇ ДІЇ	83
Сайнчук М. М. СИМБІОЗ ФІЛОСОФІЇ І ФІЗКУЛЬТУРИ В СПРАВІ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ	87

Самарський А. Ю. ДЕКІЛЬКА ЗАУВАЖЕНЬ ДО МЕТОДОЛОГІЇ КРИТИКИ ТЕХНОКРАТИЗМУ	89
Скалацька О. В. СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АНАЛІЗ ДЕФІНІЦІЙ МОДИ.....	91
Скорік В. А. ПОНЯТТЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ ТА ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ	93
Слюсар В. М. МАГІЧНЕ ТА РИТУАЛЬНЕ МИСЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВІ "БОЖЕСТВЕННОГО" НАСИЛЛЯ.....	96
Соболь Т. В. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО СУЧАСНОЇ ФІЛОСОФСЬКОЇ ОСВІТИ.....	98
Стаселько К. И. СОЦИОЛОГИЯ ЛИТЕРАТУРЫ ПЬЕРА БУРДЬЕ	100
Супрун А. Г. ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ФЕНОМЕНУ ІННОВАЦІЙНОСТІ	102
Тесленко А. В. ІНСТИТУТ СІМ'Ї В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	103
Тимошенко О. Т. ЗАГАЛЬНІ ПОНЯТТЯ ТЕОРІЇ РАЦІОНАЛЬНОСТІ Д. БЛУРА.....	105
Толстов І. В. ДЖОРДЖ САНТАЯНА ПРО ПОХОДЖЕННЯ СУСПІЛЬСТВА.....	108
Федорів Л. М. "ПОСТЛЮДИНА" ТА СПОСОБИ ЇЇ КОНСТРУЮВАННЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	110
Халімовська І. В. ТУРИЗМ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН: МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ	111
Харченко Я., Данилова Т.В. ЦИВІЛІЗАЦІЙНО-СТАДІАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО РОЗУМІННЯ СУСПІЛЬСТВА.....	114
Хом'як Н. О. МІСТО ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР БУТТЯ ЛЮДИНИ	116
Чаус А. Д. ОСОБИСТІСТЬ В СИТУАЦІЇ ПОСТМОДЕРНУ.....	119

Чубарь А. В. ФЕНОМЕН СКАЗКИ КАК СОЦИАЛЬНОЙ РЕАЛЬНОСТИ	121
Шпильова А. С. КОНЦЕПЦІЯ ФАКТУ ДЖ. СЕРЛЯ.....	124
Юрченко Е. А. НЕОРЕАКЦІЯ: ШОКУЮЧИЙ АРХЕОФУТУРИЗМ.....	126
Ягодзінський С. М. СОЦІАЛЬНЕ ПРОЕКТУВАННЯ В ПРОСТОРІ ГЛОБАЛЬНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ МЕРЕЖ	128
Підсекція "ПОЛІТИЧНА ФІЛОСОФІЯ, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА"	
Альчук М. П. ІДЕЯ ПРАВА У ВЧЕННЯХ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛОСОФІВ ПРАВА КІНЦЯ ХІХ ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	131
Андрусенко О. WITH GREAT POWER THERE MUST ALSO COME – GREAT RESPONSIBILITY: АБО ЦІНА ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ.....	133
Бессєдіна Г. О. КОНЦЕПЦІЯ "ПРАКТИКИ" В ТЕОРІЇ АЛАСДЕРА МАКІНТАЙРА	135
Власенко Ф. П. РОЛЬ ІДЕОЛОГІЇ В ПРОЦЕСІ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.....	137
Воробйов О. О. ДЕАНТРОПОЛОГІЗАЦІЯ ПРАВОВОГО ПРОСТОРУ ЯК ПРОЯВ ЗАГАЛЬНОЇ ЦІННІСНОЇ КРИЗИ: ВІРТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЧИ ПРОБЛЕМНА ВІРТУАЛЬНІСТЬ	139
Городницький А. В. ПОШУК АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВЕРСІЙ "SOCIAL CONTRACT" (СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ ЗРІЗ ПРОБЛЕМИ)	142
Гуменюк Ю. В. ПРАКТИКИ ВИРОБНИЦТВА ЗНАННЯ І РИНОК ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	144
Давыдик О.И. ФЕНОМЕН МОДЕРНОЙ НАЦИИ И БЕЛОРУССКИЙ ПРОЕКТ НАЦИОНАЛЬНОГО САМОСОЗНАНИЯ.....	146
Денєжніков С. С. НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ЕЛЕКТРОННА ЦИВІЛІЗАЦІЯ: СОЦІАЛЬНІ ТА ГУМАНІТАРНІ ВИКЛИКИ.....	148

Ковтун Н. М. СПІВВІДНОШЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ І СУСПІЛЬНОЇ ВОЛІ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.....	150
Козловець М. А. ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ ЯК ОСМИСЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БУТТЯ УКРАЇНЦІВ	152
Колеснік Є. В. НАЙПОШИРЕНІШІ ПОМИЛКИ АДВОКАТІВ-ПОЧАТКІВЦІВ	156
Комаровская А. С. СУБСТИТУИРОВАНИЕ НОРМАТИВНЫХ ФЕНОМЕНОВ	158
Корниенко В. Р. МЕНТАЛИТЕТ КАК СОЦИОКУЛЬТУРНЫЙ ФЕНОМЕН.....	159
Курбачёва О.В. ФЕНОМЕН ТОЛЕРАНТНОСТИ КАК БАЗОВЫЙ КОНЦЕПТ КЛАССИЧЕСКОЙ ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКОЙ ФИЛОСОФИИ	160
Левченко Є. В. ІДЕОЛОГІЧНІ МОДУСИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	163
Литвинчук О. В. НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ У КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИБОРУ КРАЇНИ	165
Медвідь А. М., Мельниченко Я. Б. ЦІННОСТІ У СИСТЕМІ ПРАВА.....	167
Мельник В. М. МІЖ ГРОМАДЯНСТВОМ ТА ОБЩИНОЮ: ВІД РИМСЬКОГО ПРАВА ДО СЛОВ'ЯНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЗМУ В ПОШУКАХ ВЛАСНОГО ШЛЯХУ	170
Мельниченко І. О. ОСНОВИ ЮРИДИЧНОЇ ЕТИКИ В ПРАКТИЦІ ФЕДОРА НИКФОРОВИЧА ПЛЕВАКО.....	174
Мищенко М. М. ORTUNG: ВІД УНІВЕРСАЛІЗМУ ДО ЛОКАЛЬНОСТІ В СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ПОРЯДКУ	175
Мудраков В. В. ЦІННОСТІ ОБ'ЄДНАНОЇ ЄВРОПИ І УКРАЇНА САМОБУТНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА ЦІННІСТЬ УКРАЇНЦІВ	177
Омельченко В. Ю. СМИСЛОВІ ПОСТУЛАТИ КОНЦЕПЦІЇ "ЖИВОГО ПРАВА" О. ЕРЛІХА	179
Орисюк В. В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ПРОСТОРУ: ПРОБЛЕМАТИЗАЦІЯ КОНЦЕПТІВ Г. АРЕНДТ ТА Р. СЕНЕТА	181

Ороховська Л. А. СТАТУС КРАЇН ПІВНОЧІ: ПРОБЛЕМА ДОЛУЧЕННЯ В ДОБУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	183
Пагурец В. В. ОБЩЕЕ И РАЗЛИЧНОЕ В ПОНИМАНИИ ВОЙНЫ И. КАНТОМ И Г. В. Ф. ГЕГЕЛЕМ	186
Пилипюк А. В. ШЛЯХ ДО НАУКОВОГО ВИВЧЕННЯ ПРИРОДИ ПРАВА У БОГДАНА КІСТЯКІВСЬКОГО	188
Підскальна О. М. ФЕНОМЕН МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМУ ТА РІВНІ ЙОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ	190
Попов В. Ю. НАЦІЗМ І СВІТОГЛЯД	193
Путин Г. И. НЕОКАНТИАНСТВО И НЕОГЕГЕЛЬЯНСТВО В РУССКОЙ ФИЛОСОФИИ ПРАВА КОНЦА 19 – НАЧАЛА 20 ВВ.	195
Романенко О. Я. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРІЇ СОЦІАЛЬНОГО ДОГОВОРУ ДЛЯ СТАНОВЛЕННЯ КОНЦЕПЦІЙ НОРМАТИВІЗМУ	197
Сабадуха М. В. МЕТОДОЛОГІЧНЕ ПІДГРУНТЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ СПРАВЕДЛИВОСТІ	199
Савицька І. М. ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМАТИЗАЦІЯ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА СВОБОДИ В ДОБУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	201
Семьянов С. С. ГЛОБАЛЬНЫЕ ВЫЗОВЫ И ПРИОРИТЕТЫ РЕГИОНАЛЬНОЙ ПОЛИТИКИ	204
Солдатська Т. І. КОСМОПОЛІТИЗМ VERSUS НАЦІОНАЛІЗМ: ПОШУКИ НОВОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	205
Тимошенко О. Т. НОРМАТИВНІСТЬ ПОЗИЦІЇ С.ФУЛЛЕРА ТА ПОЛІТИКА ЗНАННЯ.....	207
Томков Н.О. ПРАВСУДДЯ VS САМОСУД: ВІЧНИЙ ПОШУК СПРАВЕДЛИВОСТІ	210

Чорний І. В. "СОЦІЯЛІЗМ ХХІ СТОЛІТТЯ", ЯК ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКА ФОРМА МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ	212
Шилова Г. В. ОБҐРУНТУВАННЯ НЕНАСИЛЬСТВА	213
Шмат Р. П. ПЛАТОН ПРО СПРАВЕДЛИВІСТЬ	215
Шоріна Т. Г. ІДЕОЛОГІЧНИЙ СВІТ МЕДІАРЕАЛЬНОСТІ ТА ЗАПИТИ МЕДІАОСВІТИ	217
Штерн В. Ю. ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ КУЛЬТУРИ І ПОЛІТИКИ	220
В ФІЛОСОФІЇ Х. АРЕНДТ	

Секція 8
"ЛОГІКА ТА ДИСЦИПЛІНИ ЛОГІЧНОГО ЦИКЛУ"

Бабюк В. Л. РОЛЬ КОГНІТИВНОГО СЕРЕДОВИЩА АУДИТОРІЇ ДЛЯ РЕЛЕВАНТНОЇ АРГУМЕНТАЦІЇ	222
Барабаш Ю. Р. ВИДИ ПОНЯТТЯ "ЛЮДИНА" ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	224
Білоус А. О. СМАЙЛ ЯК ПРЕДИКАТИВНА ВЛАСТИВІСТЬ АРГУМЕНТУ	225
Бондажевська Л. С. КРИТЕРІЙ ЛОГІЧНОСТІ У ПОВСЯКДЕННОМУ МИСЛЕННІ	227
Бура К. О. МУЗИЧНА АРГУМЕНТАЦІЯ ЯК ВИД НЕВЕРБАЛЬНОЇ АРГУМЕНТАЦІЇ	229
Вяткіна Н.В. DEFERENCE, EXPERTS AND THE POST-TRUTH PHENOMENA.....	231
Демірська І. О. НЕКЛАСИЧНІ ЛОГІЧНІ СИСТЕМИ І ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМАТИКА.....	232
Дорохова А. О. ІНДУКТИВНИЙ УМОВИВІД У МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ	233
Zhangozha A. R. PARSERS AND CONTEXT-FREE GRAMMARS	235

Загудаєва О. А. ПРО ПРОБЛЕМУ ЗАСТОСУВАННЯ ФОРМАЛЬНО-ЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ У МОДЕЛЮВАННІ ЮРИДИЧНОЇ АРГУМЕНТАЦІЇ	237
Кахнова М. Г. ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИСТА	239
Кіндрат Д. І. ПРИЙОМ "БУМЕРАНГА" НА ПРИКЛАДІ ПРОМОВИ О. Я. ПАССОВЕРА У СПРАВІ МАРКА ВАЛЬЯНО	241
Козаченко Н. П. ЕПІСТЕМІЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА ЕПІСТЕМІЧНИЙ РЕЗЕРВ	243
Колотілова Н. А. РИТОРИКА, ДІАЛЕКТИКА, ЛОГІКА В КОНЦЕПЦІЇ Л. ВАЛЛА	245
Крикун В. Ю. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСОБІВ ПОБУДОВИ FEEDBACK ЗА УМОВ ОРАТОРСЬКОЇ ПРОМОВИ	247
Кулініч Г. О. ДІАЛЕКТИЧНИЙ ВИМІР АРГУМЕНТАЦІЇ: НЕФОРМАЛЬНИЙ АСПЕКТ	248
Мікурова А. С. ОСОБЛИВОСТІ ПРОМОВ Ф.Н.ПЛЕВАКО	251
Невельська-Гордєєва О. П. MODUS LOGOS В ЗАХИСНИХ ПРОМОВАХ.....	252
Некрасова А. І. ПОРІВНЯННЯ РІЗНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ "КОНСТИТУЦІЯ" ТА ВИОКРЕМЛЕННЯ РОДОВО-ВИДОВОГО ВИЗНАЧЕННЯ ЯК НАЙБІЛЬШ ВДАЛОГО	254
Овручевська В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФАКТОР У СУЧАСНІЙ ТЕОРІЇ АРГУМЕНТАЦІЇ.....	255
Павловська О. В. "ЛОГІЧНИЙ КОГНІТИВІЗМ" РОБЕРТА ХАННА І УНІВЕРСАЛЬНА ЛОГІКА.....	258
Петік Я. О. ІНТУЇЦІОНІСТСЬКА ІМПЛІКАЦІЯ В МАТЕМАТИЧНИХ ДОКАЗАХ	259
Пілецький Є. А. ДЖОН МАККАРТІ: ЛОГІКА ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ ТА ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ	260

Піонтковська Т. В. ЛОГІКА ЯК НАУКА ТА НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА В ЗАМОЙСЬКІЙ АКАДЕМІЇ XVI – XVII ст.	261
Плахтій М. П. РОЛЬ ВИКЛАДАЧІВ ЛОГІКИ У ФОРМУВАННІ СВІТОГЛЯДУ СЛУХАЧОК ОДЕСЬКОГО ОСЕРЕДКУ ВИЩИХ ЖІНОЧИХ КУРСІВ.....	264
Рева Н. О. LOGIC OF IRRATIONAL BELIEFS	266
Сохікян А. С. ЛОГІЧНІ ПОМИЛКИ У ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ.....	268
Тищенко М. В. ЩОДО ПЕРСПЕКТИВ РОЗГЛЯДУ ПОНЯТТЯ КОНТЕКСТУ В СУЧАСНІЙ ТЕОРІЇ АРГУМЕНТАЦІЇ.....	269
Тришина С. О. ЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ "ВЛАДА"	271
Туренко В. Е. ПРОБЛЕМАТИКА ЛЮБОВІ У ЛОГІЧНОМУ КОРПУСІ ПРАЦЬ АРИСТОТЕЛЯ.....	272
Тягло О. В. ЯКЕ КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ПОТРІБНЕ УКРАЇНСЬКІЙ ОСВІТІ?	274
Федюков Д. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЗНАННЯ В СИСТЕМАХ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	276
Хоменко І. В. WHAT IS A REAL ARGUMENT?.....	278
Шарко О. В. ЕПІСТЕМІЧНА ТЕОРІЯ НЕЯСНОСТІ.....	280
Швачко Ю. В. ПРИЧИНИ ПОРУШЕННЯ ПЕРШОГО ЗАКОНУ ЛОГІКИ	282
Щербина О. Ю. ІДЕЇ ЛОГІКІВ ЛЬВІВСЬКО-ВАРШАВСЬКОЇ ФІЛОСОФСЬКОЇ ШКОЛИ У ВИРІШЕННІ ПРАВОВИХ ПРОБЛЕМ	283
Юркевич О. М. ПРОБЛЕМА НОРМАТИВНОСТІ КОНКРЕТНОГО МИСЛЕННЯ	286
Юркевич О. М., Павленко Ж. О. ЛОГІКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИМІРЮВАННЯ РІВНЯ РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ.....	288

Наукове видання

ДНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2017

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

(25-26 квітня 2017 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 3

Друкується за авторською редакцією

Оригінал-макет виготовлено Видавничо-поліграфічним центром "Київський університет"

Формат 60x84^{1/16}. Ум. друк. арк. 17,5. Наклад 160. Зам. № 217-8110.
Гарнітура Times New Roman. Папір офсетний. Друк офсетний. Вид. № Фл17.
Підписано до друку 30.03.17

Видавець і виготовлювач
ВПЦ "Київський університет"
б-р Т. Шевченка, 14, 01601, м. Київ
☎ (044) 239 32 22; (044) 239 31 72; тел./факс (044) 239 31 28
e-mail: vpc_div.chief@univ.kiev.ua
<http://vpc.univ.kiev.ua>

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1103 від 31.10.02